

**Актуален списък на делата във Върховния касационен съд,
свързани с корупционно поведение и практики, първо тримесечие на 2026 г.**

1. Дела с подсъдими лица, заемащи висши публични длъжности

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
<p>21.06.2024 г. – н. д. № 344/2024 г., П н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 282 от НК Делото е образувано по протест срещу решението на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 266/2023 г., потвърждаващо оправдателна присъда на Окръжен съд – Русе. Подсъдимият С. Р. е обвинен за това, че през периода 28.05.2009 г. – 01.03.2011 г. в гр. Русе в условията на продължавано престъпление на 20 пъти като длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – главен архитект на Община Русе, е нарушил и не е изпълнил служебните си задължения във връзка с административните процедури по Закона за устройство на територията и Закона за културното наследство, както и за това, че през същия период в качеството си на длъжностно лице – главен архитект, противозаконно дал разрешение – чрез издаване на визи за проектиране, одобряване на инвестиционни проекти, издаване на разрешения за строеж и забележки към тях, както и чрез въвеждане в експлоатация на извършено строителство в гр. Русе в нарушение на разпоредбите на Закона за устройство на територията, Закона за културното наследство и на Правилата и нормативите за прилагане на ОГУП на територията на гр. Русе, в частта им за смесена традиционна централна зона, приети с Решение № 231 по Протокол № 15/12.06.2008 г. на Общинския съвет – Русе, обн. ДВ, бр. 70/2008 г., влязло в сила на 08.09.2008 г., за повреждане и видоизменяне на единична недвижима културна ценност – жилищно-търговска сграда на ул. „Александровска“ № 48, обявена за архитектурно-строителен паметник на културата с обнародване в ДВ, бр. 63/1973 г.</p>	<p>С Решение № 159/24.03.2026 г. ВКС реши: Отменя Присъда № 3/31.01.2023 г. на Русенския окръжен съд по н.о.х.д. № 642/2021 г. и въззивно решение № 23/14.02.2024 г. на Великотърновския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 266/2023 г. Прекратява наказателното производство, водено срещу С. П. Р. по обвинение за престъпление по чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2 вр. ал. 1 и вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p>
<p>26.01.2026 г. – н. д. № 1063/2025 г., П н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 282 от НК Делото е образувано срещу И. В. И. и Н. Г. Н. – длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – директор на Регионалната дирекция „Автомобилна администрация“ – Плевен. Касационното производство е иницирано по жалба на подсъдимия Н. Г. Н. и протест срещу въззивната присъда от 25.04.2025 г. по в.н.о.х.д. № 335/2023 г. Апелативен съд – Велико Търново, с която е отменена частично първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 87/2021 г. на Окръжен съд – Ловеч. С въззивната присъда Н. Г. Н. е признат за виновен по едно от първоначално повдигнатите му обвинения по чл. 339, ал. 1 от НК и му е наложено наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 1 година, като изтърпяването е отложено за срок от 3 години. В останалата ѝ част оправдателната присъда на Окръжен съд – Ловеч е потвърдена по отношение на Н. Г. Н. и И. В. И. по обвинението за</p>	<p>С Решение № 153/20.03.2026 г. ВКС реши: Отменява Присъда № 2/25.04.2025 г. на Апелативен съд – Велико Търново, постановена по в.н.о.х.д. № 335/2023 г., в частта относно обвинението по п. 1, п. 2, п. 3. Б и п. 4 от обвинителния акт за подс. Н. Г. Н. и п. 1 за подс. И. В. И. и връща делото за ново разглеждане на въззивния съд. Оставя в сила присъдата в останалата ѝ част.</p>

престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (длъжностно лице, което наруши служебните си задължения с цел да набави за себе облага и деянието е извършено от лице, което заема отговорно служебно положение) и за престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК по отношение на подсъдимия Н. Г. Н.

Настоящото касационно производство е второ по ред, като с предходното решение по к.н.д. № 497/2023 г. на ВКС е отменено въззивното решение по в.н.о.х.д. № 77/2022 г. на Апелативен съд – Велико Търново относно престъпленията по чл. 282 и чл. 339 от НК за Н. Г. Н. и по чл. 282 от НК за И. В. И. и е оставено в сила решението по отношение на оправдателния диспозитив за престъплението по чл. 304б, ал. 1 от НК.

В касационния протест се посочват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила с постановената въззивна присъда, с която по отношение на подсъдимите е потвърдена невинността им по обвиненията за престъпленията по чл. 282 и чл. 339 от НК. Прави се искане за отмяна на присъдата в тази ѝ част и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд от стадия на съдебно заседание.

В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание за престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК, като се прави искане за отмяна на присъдата на Апелативен съд – Велико Търново в тази ѝ част и признаване на деянието за маловажен случай. Алтернативно се прави искане за намаляване на наложеното наказание или делото да се върне за ново разглеждане с указания.

26.01.2026 г. – н. д. № 24/2026 г., I н. о., докладчик: Красимир Шекерджиев, чл. 219, ал. 4 от НК

Делото е образувано срещу Б. И. Б. и О. Х. Ч. – длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – заместник-кмет на Община Кубрат.

Касационното производство е инициирано по протест срещу въззивното решение от 21.11.2025 г. по в.н.о.х.д. № 236/2025 г. на Апелативен съд – Варна. С него е изцяло потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 386/2024 г. на Окръжен съд – Разград, с която подсъдимият О. Х. Ч. е признат за невиновен и оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което не положи достатъчно грижи за възложената му работа и от това последват значителни щети в особено големи размери – 1 139 727 лв., и случаят е особено тежък), а подсъдимият Б. И. Б. е признат за невиновен и оправдан по обвинението за престъпление по чл. 212, ал. 5 вр. ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

В протеста се сочат доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. Прави се искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд от стадия на съдебно заседание.

Обявено за решаване.

2. Дела с подсъдимии лица, които не заемат висши публични длъжности

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
<p>25.10.2024 г. (отменен ход по същество от 30.11.2023 г.) – н. д. № 846/2023 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 220, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия П. А. К. срещу решението от 14.07.2023 г. по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 159/2021 г. на Окръжен съд – Добрич П. А. К. е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице съзнателно сключил неизгодна сделка – договор за отдаване на автомобили при условията на оперативен лизинг и поръчка към договора за автомобил, като от това произлязла значителна вреда в размер на 48 059,92 лева (престъпление по чл. 220, ал. 1 НК), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено с изпитателен срок от 3 години. Осъден е да заплати на „Водоснабдяване и канализация – Добрич“ АД сумата от 48 059,92 лева, представляваща обезщетение за причинени от деянието имуществени вреди. С решение на Апелативен съд – Варна е потвърдена присъдата. С решение по к.н.д. № 752/2022 г. на ВКС въззивното решение е отменено и делото е върнато на въззивния съд за ново разглеждане.</p> <p>С решение по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна е намалено наложеното на П. А. К. наказание „лишаване от свобода“ на 8 месеца и е отложено изтърпяването му с изпитателен срок от 3 години. Намален е размерът на обезщетението за причинени от деянието имуществени вреди на 37 504,30 лв.</p> <p>В жалбата на подсъдимия се съдържа молба за отмяна на въззивното решение и за признаване на П. А. К. за невиновен по повдигнатото му обвинение.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>29.09.2025 г. – н. д. № 479/2025 г., III н. о., докладчик: Владимир Астарджиев, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 и чл. 54 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на подсъдимия Х. М. Б. срещу въззивната присъда от 21.03.2025 г. на Апелативен съд – Варна по в.н.о.х.д. № 32/2025 г., с която е отменена в оправдателната част присъдата от 22.08.2024 г. по н.о.х.д. № 518/2023 г. на Окръжен съд – Добрич. Апелативният съд признава Х. М. Б. за виновен в това, че на 13.01.2022 г. в гр. Добрич дал подкуп – банкнота с номинал 10 лева, на длъжностни лица (полицейски органи в Първо РУ – Добрич при ОДМВР – Добрич), за да не извършат действия по служба – полицейска проверка на водач на лек автомобил. На основание чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 и чл. 54 от НК на подсъдимия са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца и „глоба“ в размер на 500 лв.</p> <p>В касационната жалба се релевират допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. Прави се искане за отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>С Решение № 103/25.02.2026 г. ВКС реши: Оставя в сила Присъда № 4/21.03.2025 г., постановена по в.н.о.х.д. № 32/2025 г. по описа на Апелативен съд – Варна.</p>

29.09.2025 г. – н. д. № 643/2025 г., I н. о., докладчик: Красимир Шекерджиев, чл. 283, чл. 206, ал. 1 от НК

Делото е образувано по протест на прокурор при Апелативна прокуратура – Велико Търново срещу Присъда № 3/28.04.2025 г. на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 72/2025 г.

С Присъда № 1/21.01.2025 г. по н.о.х.д. № 633/2024 г. на Окръжен съд – Русе подсъдимият М. Р. А. е признат за виновен в това, че на 10.03.2023 г. в гр. Русе в качеството си на длъжностно лице – командир на отделение в Ареста – Русе, при Районната служба изпълнение на наказанията – Русе, е злоупотребил със служебното си положение, като е придобил неправомерна облага в размер на 50 евро (97,79 лв.), закупувайки и предавайки 10 кутии цигари на задържаното лице М. М. К., за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 6 месеца на основание чл. 283 и чл. 54 от НК. Подсъдимият е признат за виновен и в това, че на същата дата и място е присвоил чужда движима вещ – парична сума от 119,32 евро (233,37 лв.), собственост на М. М. К., която е владееел, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 1 година на основание чл. 206, ал. 1 и чл. 54 от НК. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е определено едно общо наказание „лишаване от свобода“ за 1 година, чието изтърпяване на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено с изпитателен срок от 3 години.

С Присъда № 3/28.04.2025 г. по в.н.о.х.д. № 72/2025 г. на Апелативен съд – Велико Търново е отменена първоинстанционната присъда и подсъдимият е признат за невиновен по повдигнатите му обвинения.

С подадения касационен протест са релевирани касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК.

С Решение № 37/21.01.2026 г. ВКС реши:
Отменя Присъда № 3/28.04.2025 г., постановена по в.н.о.х.д. № 72/2025 г. по описа на Апелативен съд – Велико Търново. Връща делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

16.10.2025 г. – н. д. № 744/2025 г., II н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 219, ал. 3 от НК

Делото е образувано по жалба на подсъдимата Е. Н. П. срещу Решение № 227/18.06.2025 г. по в.н.о.х.д. № 49/2025 г. на Софийския апелативен съд.

С Присъда № 36/30.09.2024 г. по н.о.х.д. № 310/2022 г. на Окръжен съд – Благоевград Е. Н. П. е призната за виновна в извършването на две престъпления, едното от които е по чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК за това, че в качеството ѝ на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б. „б“ от НК – главен експерт „Социални дейности“ в ОА – Банско, като ръководител на Служба „Заведения за социални услуги“ в периода от 31.01.2008 г. до 21.11.2011 г. при условията на продължавано престъпление умишлено не положила достатъчно грижи за ръководенето и управлението на повереното ѝ имущество – предоставените на Служба „Заведения за социални услуги“ средства от бюджета на Община Банско, в нарушение на задълженията ѝ, считано от 10.06.2011 г. е утвърдила и били изплатени по банков път на „Петрол“ АД суми в общ размер на 59 830,17 лева за гориво и смазочни материали, заредени чрез използване на издадени от „Петрол“ АД карти, предназначени за лекотоварен автомобил, като същите не били заредени на този автомобил или друг, предоставен на

С Решение № 41/22.01.2026 г. ВКС реши:
Оставя в сила въззивно решение № 227/18.06.2025 г. на Апелативен съд – София, постановено по в.н.о.х.д. № 49/2025 г. по описа на същия съд.

службата и ползван от нея. Сумите за отделните разходи са извършени с 46 деяния, в резултат на което е последвало значително разпиляване на имуществото на Община Банско, като деянието е извършено умишлено и не съдържа признаци на по-тежко престъпление. На основание чл. 23 от НК на Е. Н. П. е наложено общо наказание „лишаване от свобода“ за 3 години, изтърпяването на което е отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 5000 лв.

С въззивния съдебен акт е отменена присъдата на Окръжен съд – Благоевград в частта, с която подсъдимата е призната за виновна в нарушаване на определени задължения съгласно длъжностната ѝ характеристика. Оправдана е по отношение на част от деянията и относно размера на причинената щета от двете престъпления, като в останалата част присъдата е потвърдена.

В касационната жалба се сочат всички касационни основания и са изтъкнати доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и за нарушение на материалния закон. Отправеното искане е да се отмени решението на апелативния съд и да се върне делото за разглеждане от друг състав, а в алтернатива – да бъде оправдана подсъдимата или наказанието ѝ да бъде съществено редуцирано.

27.10.2025 г. – н. д. № 809/2025 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 225в, ал. 1 от НК
Делото е образувано по касационен протест.

С Присъда № 27/02.10.2024 г. по н.о.х.д. № 535/2022 г. на Окръжен съд – Пловдив подсъдимият О. М. е признат за виновен в това, че за периода от 12.10.2020 г. до 13.10.2020 г. при условията на продължавано престъпление, когато не е действал като длъжностно лице, е снабдил Г. С. Т. с лъжливи медицински свидетелства, поради което и на основание чл. 78а, ал. 1 от НК е освободен от наказателна отговорност за престъпление по чл. 312, ал. 1 вр. чл. 26 от НК, като му е наложено административното наказание „глоба“ в размер на 2000 лева. О. М. е признат за невинен в това на 09.10.2020 г., като изпълнявал работа за юридическо лице – многопрофилна болница за активно лечение, да е поискал и приел от Г. С. Т. дар – сумата от 50 лв., която не му се следва, за да извърши действия в нарушение на задълженията си, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението за престъпление по чл. 225в, ал. 1 от НК. Подсъдимият О. М. е признат за невинен в това на 13.10.2020 г., като изпълнявал работа за юридическо лице – многопрофилна болница за активно лечение, да е поискал и приел от А. Р. Я. дар – сумата от 50 лв., която не му се следва, за да извърши действие в нарушение на задълженията си при осъществяване на търговска дейност, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението за престъпление по чл. 225в, ал. 1 от НК.

Първоинстанционната присъда е отменена от Апелативен съд – Пловдив в частта, с която подсъдимият е признат за виновен за престъпление по чл. 312, ал. 1 вр. чл. 26 от НК, за което на основание чл. 78а, ал. 1 от НК е освободен от наказателна отговорност с налагане на административното наказание „глоба“ от 2000 лв., като вместо това О. М. е признат за невинен в това на 12.10.2020 г. при условията на продължавано престъпление да е снабдил Г. С. Т. с лъжливи свидетелства за състоянието на здравето му, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан

С Решение № 156/23.03.2026 г. ВКС реши:
Оставя в сила въззивна присъда № 6/29.04.2025 г., постановена по в.н.о.х.д. № 521/2024 г. от Апелативен съд – Пловдив.

по обвинението за престъпление по чл. 312, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Със същата присъда подсъдимият е признат за невиновен в това на 13.10.2020 г., когато не е действал като длъжностно лице, да е снабдил А. Р. Я. с лъжливо свидетелство за състоянието на здравето му, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението за престъпление по чл. 312, ал. 1 от НК. Присъдата в останалата ѝ част е потвърдена.

В протеста се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК.

19.11.2025 г. – н. д. № 641/2025 г., I н. о., докладчик: Светла Букова, чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Д. Х. Х., Г. Т. В., Д. М. М. и В. А. В. – инспектори в Областен отдел „Автомобилна администрация“ – Хасково, и К. И. И. – главен специалист в Областен отдел „Автомобилна администрация“ – Хасково, срещу Решение № 87/22.05.2025 г. по в.н.о.х.д. № 132/2025 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдената първоинстанционната присъда.

Петимата са обвинени за това, че в качеството им на длъжностни лица са поискали и приели дар, за да не извършат действия по служба съгласно чл. 92, ал. 1, изр. първо от Закона за автомобилните превози. С присъда от 18.10.2024 г. по н.о.х.д. № 279/2022 г. на Окръжен съд – Хасково подсъдимите са признати за виновни в извършването на продължавано престъпление по чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, за което са им наложени наказанията „пробация“ и „глоба“, лишени са и от право да заемат държавна длъжност за срок от 2 години.

С касационните жалби на подсъдимите са релевирани нарушения на материалния и на процесуалния закон, като се иска отмяна на обжалваното решение и тяхното оправдаване.

С Решение № 54/27.01.2026 г. ВКС реши:

Оставя в сила Решение № 87/22.05.2025 г. по в.н.о.х.д. № 132/2025 г. по описа на Апелативен съд – Пловдив.

21.11.2025 г. – н. д. № 887/2021 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. срещу решението от 12.02.2021 г. на Военно-апелативния съд по в.н.о.х.д. № 17/2017 г.

С Присъда № 3/18.01.2017 г. на Военен съд – Пловдив по н.о.х.д. № 23/2016 г. Д. Н. И. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 311 и чл. 202 от НК (длъжностно присвояване в големи размери), извършено в качеството му на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната.

С атакуваното решение на Военно-апелативния съд присъдата е потвърдена, като е изменена в частта за затворническото общежитие по отношение на Д. Н. И.

В подадената касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. се отправя искане въззивното решение да бъде отменено и подсъдимият да бъде оправдан или производството да бъде прекратено поради данни за смърт на лицето.

Отложено без дата.

21.11.2025 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. срещу въззивно решение № 36/14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Военен съд – Сливен.

С първоинстанционната присъда Д. Н. И. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната, при условията на продължавано престъпление присвоил пари, собственост на Изпълнителната агенция „Социални дейности“, в големи размери (64 326,94 лв.), връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

По отношение на Д. Н. И. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и 6 месеца и „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 години. Наложена е и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.

С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.

В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.

Отложено без дата.

28.11.2025 г. – н. д. № 849/2025 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 302, т. 1 и т. 2 вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимите Д. С. Д. и Ц. Д. М. срещу Решение № 229/19.06.2025 г. по в.н.о.х.д. № 280/2025 г. на Апелативен съд – София.

С Присъда № 260000/24.01.2024 г. по н.о.х.д. № 1221/2021 г. на СГС подсъдимите Д. С. Д. и Ц. Д. М. – полицаи в сектор „Охранителна полиция“ при 2 РУ – СДВР, са признати за виновни в извършване на престъпление по чл. 302, т. 1 и т. 2 от НК за това, че на 15.05.2018 г. в гр. София, в условията на съучастие, чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение поискали и приели обещание за облага от Я. Д. К. – парична сума в размер на 400 лв., за да не извършат действие по служба (да не сезират и предадат на компетентен орган за предприемане на действия във връзка с констатирано престъпление по чл. 354а, ал. 1 от НК). На всеки един от подсъдимите е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, изтърпяването на което е отложено за срок от 5 години. Наложени са им и предвидените кумулативни наказания – „глоба“ в размер на 2000

С Решение № 112/26.02.2026 г. ВКС реши:
Оставя в сила въззивно решение № 229/19.06.2025 г. на Софийския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 280/2025 г.

<p>лева за всеки от тях и „лишаване от право да заемат длъжност в системата на МВР като държавни служители – полицейски орган и по трудово правоотношение“ за срок от 5 години.</p> <p>С решението по в.н.о.х.д. № 280/2025 г. на Апелативен съд – София първоинстанционната присъда е изменена. След приложение на чл. 55, ал. 1 от НК е намален срокът на наказанието „лишаване от свобода“ за всеки един от двамата подсъдимите на 2 години, а наказанието „глоба“ е отменено за всеки от двамата на основание чл. 55, ал. 3 от НК. Намален е и срокът на лишаването от права по чл. 37, ал. 1, т. 6 на 3 години за всеки един от подсъдимите.</p> <p>С жалбите са заявени касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, като от ВКС се иска отмяна на атакуваната присъда и оправдаване на подсъдимите или евентуално връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	
<p>10.12.2025 г. – н. д. № 1040/2025 г., П н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия А. А. П. срещу Решение № 320/09.10.2025 г. по в.н.о.х.д. № 826/2025 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда от 08.05.2025 г. по н.о.х.д. № 2037/2025 г. на Софийския градски съд подсъдимият А. А. П. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а, предл. 3 вр. чл. 304, ал. 1 от НК (даване на подкуп на длъжностни лица – полицейски органи), поради което на основание чл. 58а от НК са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 1 година и 6 месеца и „глоба“ в размер на 2000 лева. Със същата присъда на основание чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23, ал. 1 от НК са групирани наказанията „лишаване от свобода“, наложени с присъдата по н.о.х.д. № 13701/2022 г. на Софийския районен съд и с настоящата присъда, като е определено общо наказание „лишаване от свобода“ в размер на 1 година и 6 месеца. На основание чл. 23, ал. 3 от НК към определеното общо наказание „лишаване от свобода“ е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 2000 лева, наложено с настоящата присъда, както и наказанието „глоба“ в размер на 500 лева, наложено с влязлата в сила присъда по н.о.х.д. № 13701/2022 г. на Софийския районен съд.</p> <p>С решението по в.н.о.х.д. № 826/2025 г. на Софийския апелативен съд присъдата е изменена, като е намален размерът на наложеното наказание „глоба“ от 2000 на 1000 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо, най-тежко наказание „глоба“ в размер на 1000 лева по настоящата присъда и по присъдата по н.о.х.д. № 13701/2022 г. на Софийския районен съд, като е отменено присъединяването на наказанието „глоба“ в размер на 500 лева, наложено по н.о.х.д. № 13701/2022 г. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се иска намаляване на размера на наложеното наказание.</p>	<p>С Решение № 13/12.01.2026 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 320/09.10.2025 г. на Апелативен съд – София, постановено по в.н.о.х.д. № 826/2025 г.</p>
<p>23.01.2026 г. – н. д. № 1118/2025 г., П н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 260, ал. 1 от НК</p> <p>Производството е образувано срещу Л. Г. Ц. в качеството му на лицензиран оценител за даване</p>	<p>С Решение № 100/18.02.2026 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 277/24.07.2025 г. на Апелативен съд – София по в.н.о.х.д.</p>

<p>на невярна оценка за стойността на 4 броя поземлени имоти, находящи се в землището на с. Гурмазово, общ. Божурище, като от това е произтекла щета в немаловажен случай за общ. Божурище.</p> <p>Делото пред ВКС е инициирано по касационен протест срещу въззивното решение от 24.07.2025 г. по в.н.о.х.д. № 353/2025 г. на Софийския апелативен съд. С него е потвърдена присъдата от 12.04.2024 г. по н.о.х.д. № 379/2020 г. на Софийския окръжен съд, с която подсъдимият Л. Г. Ц. е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 260, ал. 1 от НК (като лицензиран оценител дал невярна оценка за стойността на оценявано имущество и от това произтекла щета в немаловажен случай).</p> <p>С касационния протест се заявяват допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до неправилно приложение на материалния закон.</p>	<p>№ 353/2025 г.</p>
<p>23.01.2026 г. – н. д. № 7/2026 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 167, ал. 2 – 4 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия А. В. А. срещу Решение № 249/16.07.2025 г. по в.н.о.х.д. № 673/2025 г. на Апелативен съд – София, с което е потвърдена Присъда № 30/27.02.2025 г. по н.о.х.д. № 4063/2024 г. на Софийския градски съд. С нея А. В. А. е признат за виновен и осъден по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 167, ал. 2 от НК (престъпление против политическите права на гражданите – т. нар. търговия с гласове), като са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, „глоба“ в размер на 12 000 лева и „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност“ в държавните и обществени органи, изпълняващи функции при провеждане на местни, национални и европейски избори, както и на местни и национални референдуми, за срок от 5 години. На основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ е отложено за срок от 4 години.</p> <p>С касационната жалба на А. В. А. се заявяват всички касационни основания, като се иска в условията на алтернативност – отмяна на атакуваното решение на въззивния съд и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане, или намаляване на наложените наказания.</p>	<p>С Решение № 69/02.02.2026 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 249/11.07.2025 г. по в.н.о.х.д. № 673/2025 г. на Софийския апелативен съд.</p>
<p>28.01.2026 г. – н. д. № 27/2026 г., I н. о., докладчик: Виолета Магдалинова, чл. 301 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на подсъдимия П. Н. срещу Решение № 225/16.06.2025 г. на Апелативен съд – София по в.н.о.х.д. № 103/2025 г., с което е потвърдена първоинстанционната присъда № 23/20.02.2023 г. по н.о.х.д. № 3182/2022 г. на Софийския градски съд. С нея П. Н. е признат за виновен в това, че на 26.06.2015 г., в качеството си на длъжностно лице (инспектор) в пробационна служба – звено София към сектор „Пробация“, поискал дар – парична сума, която не му се следва, в размер на 200 евро от Р. Т. Д., изтърпяващ наказание „пробация“, и на 02.07.2015 г. в гр. София приел дар – парична сума, която не му се следва, в размер на 300 лева от Р. Т. Д., за което е извършил действие по служба – изготвил предложение до Пробационен съвет – гр. София, относно промяна в задължението на Р. Т. Д. за регистрация по настоящ адрес от два пъти седмично в задължение за регистрация веднъж месечно – престъпление по чл. 301, ал. 1, пр. 1 и пр. 2 от НК.</p>	<p>С Решение № 91/13.02.2026 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 225/16.06.2025 г., постановено по в.н.о.х.д. № 103/2025 г. по описа на Апелативен съд – София.</p>

<p>На основание чл. 301, ал. 1, пр. 1 и пр. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ вр. чл. 42а, ал. 2, т. 1 и т. 2 от НК на подсъдимия П. Н. е наложено наказание „пробация“ с пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 8 месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ един път седмично за срок от 8 месеца.</p> <p>В касационната жалба се релевират допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. Прави се искане за отмяна на решението и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>16.02.2026 г. – н. д. № 50/2026 г., II н. о., докладчик: Весислава Иванова, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимата В. С. Г. срещу въззивното решение от 08.12.2025 г. по в.н.о.х.д. № 437/2025 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С Решение № 174/08.12.2025 г. е потвърдена Присъда № 21/24.07.2025 г. по н.о.х.д. № 560/2025 г. на Окръжен съд – Хасково, с която подсъдимата В. С. Г. е призната за виновна в извършването на престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (даване на подкуп на длъжностни лица – полицейски органи), поради което на основание чл. 58а, ал. 1 от НК поради проведено съкратено съдебно следствие ѝ е наложено наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, изпълнението на което на основание чл. 6б, ал. 1 от НК е отложено за срок от 4 години, както и наказание „глоба“ в размер на 1500 лева. Със същата присъда на основание чл. 53, ал. 1, б. „б“ вр. чл. 307а от НК е отнет в полза на Държавата предметът на престъплението – 20 бр. банкноти с номинал от по 50 лева.</p> <p>С касационната жалба се сочи явна несправедливост на наложеното ѝ наказание.</p>	<p>С Решение № 120/04.03.2026 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 174/08.12.2025 г., постановено по в.н.о.х.д. № 437/2025 г. по описа на Апелативен съд – Пловдив.</p>
<p>20.03.2026 г. – н. д. № 151/2026 г., I н. о., докладчик: Виолета Магдалинова, чл. 304а от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на защитниците на подсъдимия Н. Г. К. срещу Решение № 160/04.11.2025 г. по в.н.о.х.д. № 229/2025 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е изменена Присъда № 79/12.11.2024 г., постановена по н.о.х.д. № 975/2024 г. на Пловдивския окръжен съд, като с въззивния съдебен акт подсъдимият е оправдан по обвинението да е дал подкуп на длъжностни лица, заемащи отговорно служебно положение, а в останалата част присъдата е потвърдена.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за виновен по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК за това, че е дал подкуп – парична сума на стойност 50 лв., на длъжностни лица, заемащи отговорно служебно положение – полицейски органи: младши експертите Н. С. С. и Г. Л. Л., двамата на длъжност „младши полицейски инспектор“ в група „Териториална полиция“ на сектор „Охранителна полиция“ в РУ Карлово, ОДМВР – Пловдив, за да не извършат действие по служба, а именно да не бъде наложена глоба с фиш на подсъдимия за извършено от него административно</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>нарушение по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП (като водач е управлявал МПС, което не е представено на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата изправност) и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца и „глоба“ в размер на 500 лева. На основание чл. 66, ал. 1 от НК изтърпяването на наложеното наказание „лишаване от свобода“ е отложено за изпитателен срок от 3 години.</p> <p>В касационните жалби на защитниците на подсъдимия се релевират всички касационни основания с искания за отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимия.</p>	
<p>23.03.2026 г. – н. д. № 81/2026 г., I н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 304а от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимата Е. Ю. Б. срещу Присъда № 5/01.10.2025 г. по в.н.о.х.д. № 166/2025 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с която Е. Ю. Б. е призната за виновна в това, че на 17.12.2019 г. в гр. Русе е предложила дар – парична сума, на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – полицейски орган, главен инспектор А. В. К. – началник на Сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в Отдел „Криминална полиция“ при ОДМВР – Русе, за да не извърши действие по служба – да не изпълни задължението, вменено му по чл. 67 от ЗМВР (полицейските органи предотвратяват, пресичат, разкриват и разследват престъпления), като не извърши проверка по налични данни за извършено престъпление по чл. 172б, ал. 1 от НК. На основание чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 36 и чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК ѝ е наложено наказание „пробация“ със следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 1 година с периодичност два пъти седмично и „задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 1 година.</p> <p>С присъда от 22.06.2021 г. по н.о.х.д. № 200/2021 г. на Окръжен съд – Русе подсъдимата е призната за невиновна и на основание чл. 304 от НПК е оправдана по повдигнатото ѝ обвинение за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1, пр. 1 от НК.</p> <p>В касационната жалба се отправя молба за отмяна на въззивната присъда и постановяване на съдебен акт, с който подсъдимата да бъде оправдана.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>25.03.2026 г. – н. д. № 172/2026 г., II н. о., докладчик: Иван Стойчев, чл. 304а от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на подсъдимия С. М. П. срещу Присъда № 34/25.11.2025 г. по в.н.о.х.д. № 708/2025 г. на Апелативен съд – София.</p> <p>С Присъда № 218/19.12.2024 г. по н.о.х.д. № 6322/2024 г. на Софийския градски съд подсъдимият С. М. П. е признат за невиновен за това, че на 15.10.2023 г. в гр. София е дал подкуп – един брой банкнота с номинал от 20 лв., на длъжностни лица, в качеството им на полицейски органи, а именно Г. В. К., заемащ длъжността „старши полицай“ в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 9 РУ – СДВР, и на В. В. Й., заемащ длъжността „полицай“ в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 9 РУ – СДВР, за да не извършат действие по служба, а именно да преустановят започнатата спрямо него полицейска проверка по реда</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

на чл. 70, ал. 1, т. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи и да не бъде отвеждан в 9 РУ – СДВР за установяване на самоличността му, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото обвинение по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК.

Присъдата е протестирана и с нова присъда от 25.11.2025 г. по в.н.о.х.д. № 708/2025 г. на Апелативен съд – София същата е отменена, като подсъдимият С. М. П. е признат за виновен по повдигнатото обвинение, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца, отложено по реда на чл. 66 от НК с 3 години изпитателен срок. С присъдата предметът на престъплението е отнет в полза на държавата на основание чл. 307а от НК и подсъдимият е осъден да заплати разноските.

В касационната жалба са изтъкнати касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК, като са изложени доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и за нарушение на материалния закон. Отправеното искане е да се отмени присъдата на апелативния съд и да се върне делото за разглеждане от друг състав, а в алтернатива – да бъде оправдан подсъдимият или наказанието му да бъде редуцирано съществено.

20.04.2026 г. – н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на Д. Н. И. – бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната, срещу въззивното решение по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.

С присъда по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. И. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 10 години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване право да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност за срок от 10 години.

С въззивното решение по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. И. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието „лишаване от свобода“, и потвърждава в останалата част.

С касационната жалба на Д. Н. И. се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.

27.04.2026 г. – н. д. № 230/2026 г., II н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 203, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимия и на частните обвинители и граждански ищци срещу Решение № 151/15.12.2025 г. по в.н.о.х.д. № 172/2025 г. на Апелативен съд – Варна.

С Присъда № 260008/18.09.2020 г. по н.о.х.д. № 1367/2018 г. на Окръжен съд – Варна подсъдимият Т. И. Д. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 2 от НК (длъжностно лице, което присвои чужди пари, вещи или други ценности в особено големи размери, връчени в това му качество или поверени му да ги пази или управлява, и случаят е особено тежък). Подсъдимият е присвоил движими вещи – зърно (пшеница, ечемик, слънчоглед) на обща стойност 2 353 985 лева. Наложено му е наказание „лишаване от свобода“ за 8 години. С въззивно решение от 01.03.2022 г. по в.н.о.х.д. № 412/2020 г. на Апелативен съд – Варна е присъдата е изменена, като на подсъдимия са наложени наказанията „конфискация“ на част от имуществото му, „лишаване от правото да заема материалноотговорна длъжност“ за срок от 10 години и „лишаване от правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене и управление на средства и имущество“ за срок от 10 години. В останалата ѝ част първоинстанционната присъда е потвърдена. Решението е обжалвано пред ВКС, като по образуваното к.н.д. № 925/2021 г. е постановено решение, с което са отменени първоинстанционният и въззивният съдебен акт изцяло и делото е върнато за ново разглеждане от първоинстанционния съд.

При новото разглеждане на делото е постановена Присъда № 17/26.02.2025 г. по н.о.х.д. № 197/2022 г. на Окръжен съд – Варна, с която подсъдимият Т. И. Д. е признат за виновен и осъден по чл. 203, ал. 1 и 2 вр. чл. 201, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, като са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 8 години и и за същия срок „лишаване от право да заема материалноотговорна длъжност, както и професия или дейност, свързана с пазене и управление на средства и имущество“. Подсъдимият е оправдан частично за размера на присвояването.

С решението от 15.12.2025 г. по в.н.о.х.д. № 172/2025 г. на Апелативен съд – Варна е изменена присъдата в частта на наказанията „лишаване от свобода“ и „лишаване от права“, като и двете са намалени на 5 години. В останалата част присъдата е потвърдена.

В касационната жалба на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. Прави се искане за отмяна на решението и за прилагане на закон за по-леко наказуемо престъпление или оправдаване на подсъдимия.

В касационната жалба на частните обвинители и граждански ищци се изтъква довод за явна несправедливост на наложеното спрямо подсъдимия наказание.

29.04.2026 г. – н. д. № 915/2021 г., II н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 311 от НК

Делото е образувано по касационна жалба от резервния защитник на подсъдимия Д. Н. И. срещу решението от 17.12.2020 г. по в.н.о.х. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд.

С присъда от 22.04.2016 г. по н.о.х.д. № 171/2015 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият е признат за виновен в това, на 18.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна при Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ е присвоил чуждо движимо имущество – сумата от 9817,75 лв., собственост на изпълнителната агенция, която му е била поверена да управлява, като за улесняването му е извършил престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (за което по закон не се предвижда по-тежко наказание), поради което му е наложено наказание от 2 години и 3 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Подсъдимият е лишен от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства за срок от 3 години. Осъден е да заплати на гражданския ищец сумата от 9817,75 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.

С присъдата всеки от другите подсъдими – Х. К. З., В. С. В. и В. Е. П., е признат за виновен в това, че на 17.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице, като съизвършител, умишлено подбуден от Д. Н. И., в кръга на службата си да е съставил официален документ – констативен приемо-предавателен протокол, в който удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван този документ пред Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ като доказателство за тези обстоятелства и случаят е маловажен, поради което тримата са оправдани по първоначалното обвинение и наказателното производство по отношение на тях е прекратено.

С решение по в.н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военно-апелативния съд присъдата е потвърдена.

С решение на ВКС по к.н.д. № 1294/2016 г. въззивният акт е отменен по отношение на подсъдимия Д. Н. И. и делото е върнато в тази част за ново разглеждане от друг състав на съда.

С обжалваното сега решение от 17.12.2020 г. по в.н.о.х.д. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена.

С подадената касационна жалба са ангажирани основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и при условията на алтернативност са заявени искания за прекратяване на производството или за оправдаване на подсъдимия и отхвърляне на гражданския иск.